

POZIȚIE PUBLICĂ

privind reacția celor 42 de ONG-uri la solicitările legitime formulate de cele 13 Culte religioase recunoscute în România față de Proiectul Legii învățământului preuniversitar

OFICIUL CREȘTIN PENTRU DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI, alături de o coaliție formată din peste 150 de organizații ale societății civile, sute de cadre didactice, precum și alte mii de cetățeni preocupați de sistemul educațional din România, susține ca legitime solicitările formulate de cele 13 Culte religioase recunoscute în România în legătură cu PROIECTUL LEGII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR, vizând în principal (dar fără a elimina celelalte puncte din solicitarea acestor Culte):

- a) *„Eliminarea art. 2, alin. 1, lit. b) – definierea diversității, a art. 224, lit. e) – obligația de a promova diversitatea în școală – și a sintagmei referitoare la „orientarea sexuală” din art. 11, alin. 1 din proiectul Legii învățământului preuniversitar, conform principiului independenței față de orice formă de ideologie.”*
- b) *„Nediscriminarea Religiei în raport cu alte discipline școlare din trunchiul comun, prin includerea acesteia în lista disciplinelor școlare, la alegere, în cadrul examenului național de bacalaureat (art. 99, alin. 4, 5 și 6 din proiectul Legii învățământului preuniversitar), pentru ca elevii care frecventează orele de Religie să aibă posibilitatea de a-și valorifica și verifica competențele dobândite la această disciplină, una dintre puținele care se studiază pe tot parcursul învățământului preuniversitar și singura care a fost validată de majoritatea covârșitoare a părinților.”*

și prezintă opiniei publice următoarele:

ARGUMENTE ÎMPOTRIVA ÎNDOCTRINĂRII PRIN PROMOVAREA DIVERSITĂȚII ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL ROMÂNESC

I. ARGUMENTUL CONSTITUȚIONAL. Art. 29 din Constituția României

Obligația statului de a respecta, în organizarea învățământului, dreptul părinților privind educarea copiilor în conformitate cu convingerile lor religioase și filozofice

1. În conformitate cu prevederile art. 29 alin. 1 din Constituția României, *libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase, nu pot fi îngrădite sub nicio formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă contrare convingerilor sale, după cum alin. 2 din același text normativ prevede expres că libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.*

2. În strânsă legătură cu libertatea gândirii și a opiniilor, fundamentată pe libertatea conștiinței, ca principiu matriceal al protecției drepturilor fundamentale ale omului, art. 29 alin. 6 din Constituția

României dispune că *părinții sau tutorii au dreptul de a asigura educația copiilor minori în răspunderea lor potrivit propriilor convingeri.*

3. Prevederile art. 2 alin. 1. lit. b (definiția „diversității” ca „valoare” FUNDAMENTALĂ a învățământului preuniversitar românesc), coroborate cu cele ale art. 11 alin. 1 (care include „orientarea sexuală” în această „valoare fundamentală”, cu interdicția încălcării ei) și ale art. 224 alin. 1 lit. b (care obligă educatorii, profesorii și învățătorii să PROMOVEZE diversitatea) ale Proiectului de lege constituie încălcări flagrante ale dispozițiilor constituționale menționate mai sus.

Pe de o parte, niciun membru al corpului didactic nu poate fi obligat să „promoveze” o ideologie care contravine propriilor sale convingeri. Pe de altă parte, niciun părinte nu își poate vedea încălcat dreptul constituțional de a-și crește copilul potrivit propriilor convingeri și propriei conștiințe, iar acest drept se extinde și asupra învățământului organizat de stat, al cărui „beneficiar secundar” sunt părinții, potrivit dispozițiilor Proiectului de lege. În fine, copiii, ca beneficiari primari ai învățământului, trebuie feriți de propagandă ideologică de orice tip, mai ales când ideologia promovată le poate produce dezechilibre psihice și emoționale majore, îndepărtându-i de părinți, de familie și de tradițiile spirituale ale poporului lor.

4. Subliniem că libertatea conștiinței trebuie înțeleasă și ca un factor de continuitate spirituală în cadrul familiei, părinții având nu doar dreptul natural, ci și OBLIGAȚIA de a se ocupa de creșterea și educarea copiilor lor¹, după cum textul constituțional instituie obligația statului român ca, în organizarea învățământului, să respecte dreptul părinților la a asigura desfășurarea procesului educațional „*potrivit propriilor convingeri*”.

Or, părinții nu au nicio obligație să accepte, pentru ei înșiși sau pentru copiii lor, „diversitatea la nivel identitar”, așa cum rezultă ea, de pildă, din *Manualul pentru integrarea și predarea la clasă a egalității de gen*, a cărui impunere în mediul educațional românesc se încearcă, și care promovează, *de facto*, „identitatea de gen”: „Există, de asemenea, persoane non-binare, care se consideră pe spectrul masculin-feminin, fără a se încadra într-un singur gen. [...] Dacă sexul este înăscut, genul este atribuit social și cultural (!), acesta se construiește în timp (!) în funcție de normele și cutumele societății (!), astfel că putem vorbi de fluiditatea genului (!) în timp și spațiu” (pag. 58 din *Manual*).

Pe de o parte, acest Manual descrie o ideologie, a cărei promovare în mediul școlar ar trebui interzisă ca prozelitism. Ea este o ideologie „politică”, întrucât nu se bazează pe știință; dimpotrivă, ea contrazice date științifice fundamentale despre biologia și psihologia sexelor.

Pe de altă parte, în ciuda distincției între sex și gen menționată grijuliu și înșelător în citatul de mai sus, cunoaștem cu toții, din teribila experiență a altor țări, că promovarea acestei ideologii „de gen” atrage după sine, la din ce în ce mai mulți copii, schimbări de orientare sexuală și chiar schimbări de sex, cu consecința mutilării psihice și fizice a copiilor pe viață, inclusiv distrugerea definitivă a capacității reproductive.

Observăm că ONG-urile atrag atenția asupra unor „atacuri continue asupra unor universități din Polonia și Ungaria, care au plasat aceste țări în directă coliziune cu valorile europene”. Atragem și noi atenția la faptul că, pe lângă efectele dezastruoase, uneori ireversibile, asupra sănătății fizice, psihice,

¹ Elena Simina Tănăsescu (actualmente judecător al Curții Constituționale a României), *Constituția României revizuită – comentarii și explicații*, Editura All Beck, 2004, pag. 59

spirituale și sociale a copiilor, promovarea masivă a acestor doctrine în multe jurisdicții europene (Marea Britanie, Germania, Spania, Suedia, Franța etc.) intră în coliziune directă nu doar cu valorile culturale și spirituale care au fondat civilizația Europei, ci chiar și cu dispoziții exprese din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) și jurisprudența dezvoltată pe marginea lor.

II. ARGUMENTUL JURISPRUDENȚIAL. Aplicabilitatea art. 9 CEDO în acord cu art. 2 din Protocolul nr. 1 adițional la CEDO

Distincția fundamentală între informare și îndoctrinare. Încălcarea pluralismului educațional

5. Potrivit art. 2 din Protocolul Nr. 1 Adițional la CEDO, *nimănui nu i se poate refuza dreptul la instruire. Statul, în exercitarea funcțiilor pe care și le va asuma în domeniul educației și al învățământului, va respecta dreptul părinților de a asigura această educație și acest învățământ conform convingerilor lor religioase și filozofice.*

6. Din această perspectivă, în *Cauza Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen contra Danemarca*, din 7 decembrie 1976, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că art. 2 din Protocolul Nr.1 vizează să „ocrotească posibilitatea unui *pluralism educativ, esențială pentru protejarea societății democratice, așa cum este aceasta concepută de Convenție*. Pluralismul educativ este definit în concepția CEDO, prin „INTERZICEREA UNUI SCOP DE ÎNDOCTRINARE DESPRE CARE SE POATE CONSIDERA CĂ NU RESPECTĂ CONVINGERILE RELIGIOASE ȘI FILOSOFICE ALE PĂRINȚILOR. Astfel, serviciul public de învățământ NU TREBUIE SĂ PROPAGE O DOCTRINĂ PROPRIE, ci să vegheze ca informațiile și cunoștințele prevăzute în programă să fie transmise într-o manieră obiectivă, critică și pluralistă”² (sublinierile ne aparțin).

7. Păstrând linia argumentării, art. 9 din CEDO garantează două drepturi fundamentale:

- a) **dreptul de a avea o convingere** (religioasă sau nu) pentru sine și de a-și schimba religia sau convingerea – ca un drept absolut și necondiționat, în sensul în care statul nu poate să-i dicteze unei persoane ce să creadă sau să impună măsuri coercitive pentru a o obliga la schimbarea convingerii sale (*Cauza CEDO IVANOVA C. Bulgariei*, pct.79; *Cauza CEDO Mockute împotriva Lituaniei*, pct.119);
- b) **dreptul de a-și manifesta convingerea**, în particular sau în public – ca un drept care nu este absolut: orice restrângere adusă libertății de a-și manifesta religia sau convingerea trebuie să fie prevăzută de lege și să constituie o măsură necesară, într-o societate democratică, pentru realizarea unuia sau a mai multora dintre scopurile legitime prevăzute (*Cauza CEDO Eweida și alții împotriva Regatului Unit*, pct. 80).

Astfel, pe de o parte, limitările sau restrângerile vizează doar „manifestarea” convingerii în public, nu și dreptul de a avea convingeri. Pe de altă parte, aceste limitări nu pot fi impuse decât dacă sunt necesare într-o societate democratică pentru realizarea unor scopuri legitime. Nu vedem scopul legitim al prozelitismului ideologiei de gen, inclusă în Proiectul Legii învățământului preuniversitar sub umbrela „diversității”. Dimpotrivă, cum am menționat, date și statistici demonstrează că

² Frederic Sudre, *Drept European și Internațional al Drepturilor Omului*, Editura Polirom, Iași, 2006, pag.350

această ideologie poate avea (și are) efecte profund distructive și contrare intereselor copiilor, părinților și societății în întregul ei.

În fine, limitările aduse manifestării convingerilor, fie ele religioase sau nu, nu pot aduce niciodată atingere esenței libertății de conștiință. Or, a impune părinților și cadrelor didactice să manifeste și să promoveze printre copii o ideologie care încalcă flagrant, profund și dirimant propriile convingeri, nu poate constitui o „*măsură necesară într-o societate democratică*”.

8. Strict în domeniul educației și învățământului, art. 2 din Protocolul nr. 1 este, în principiu, *lex specialis* în raport cu art. 9 din Convenție, întrucât este vizată obligația statelor contractante – care este prevăzută la a doua teză a art. 2 – de a respecta, în exercitarea funcțiilor pe care și le asumă în acest domeniu, dreptul părinților de a asigura această educație și acest învățământ conform convingerilor lor religioase și filozofice [CAUZA CEDO *Lautsi și alții împotriva Italiei* (MC), pct. 59; CAUZA CEDO *Osmanoğlu și Kocabaş împotriva Elveției*, pct. 90].

9. În fine, jurisprudența CEDO afirmă principiul pluralismului educațional, în acord cu exigențele art. 9 din Convenție și dispozițiile art. 2 din Protocolul Nr.1 la Convenție.

Pentru a exemplifica, Curtea a respins cererea având ca obiect refuzul administrației școlare suedeze de a o scuti pe reclamantă, care era elevă la o școală publică și se considera atee, de la orele de religie; potrivit reclamantei, acele cursuri o obligau să adopte un mod de gândire creștin. Reclamanta a invocat totodată o discriminare contrară art. 14, în măsura în care legislația suedeză în vigoare la momentul faptelor prevedea posibilitatea scutirii unui elev de la astfel de cursuri cu condiția apartenenței la o comunitate religioasă și a obținerii unei instruiri religioase în cadrul comunității respective; însă aceste condiții nu erau aplicabile ateorilor. Curtea a observat că predarea se referea la *religii*, iar nu la predarea *unei anumite religii*, deși era într-adevăr axată pe creștinism. Prin urmare, reclamanta nu era supusă unei îndoctrinări religioase și nici obligată să participe la vreun cult (*Cauza CEDO Angeleni împotriva Suediei*).

10. Așadar, impunerea „diversității” ca o paradigmă a „identității de gen” în mediul educațional românesc, cu obligația expresă pusă în sarcina personalului didactic de a promova „diversitatea”, reprezintă o ÎNDOCTRINARE IDEOLOGICĂ A ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR CU IDEOLOGIA IDENTITĂȚII DE GEN – ceea ce încalcă pluralismul educațional edictat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în baza art. 9 din CEDO, raportat la art. 2 al Protocolului Nr. 1 la CEDO.

Menționăm că Proiectul include „diversitatea” ca a doua „valoare fundamentală” a sistemului de învățământ preuniversitar (după „colaborare”) înaintea „echității”, „exceleței”, „profesionalismului”, „respectului” și „responsabilității”, cu obligația cadrelor de didactice de a o „promova”. În aceste condiții, plângerea de discriminare a celor 42 de ONG-uri pare și mai nelegitimă.

Pe de o parte, „diversitatea” este doar un vehicul semantic pentru promovarea „identității de gen”, la care cadrele didactice ar fi obligate, potrivit Proiectului. Indiferent cum ar alege susținătorii acestei ideologii s-o caracterizeze, ea rămâne o idee minoritară, fără susținere în știință ori în vreo tradiție civilizațională, spirituală ori intelectuală, fără reprezentare importantă în corpul social, și care tinde la modificarea mentalității umane în scopuri pe care le găsim extrem de dăunătoare. În aceste condiții, discriminarea constă, în realitate, în includerea acestei ideologii marginale la vârful ierarhiei de valori a unui sistem educațional care deservește toți copiii români. Victimele acestei discriminări sunt copiii și părinții lor, în

covârșitoarea lor majoritate, iar nu ONG-urile și minoritatea pe care o reprezintă și pe care își doresc, prin prozelitism, să o transforme în majoritate.

Pe de altă parte, pretenția ONG-urilor că absența din chiar centrul sistemului educațional preuniversitar a „diversității” (a se citi „ideologie de gen”) ar fi o încălcare a dispozițiilor privitoare la discriminare este contrazisă de dispozițiile generale ale legii privind discriminarea. OG nr. 137/2000 *privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare* prevede limpede, la art. 2 alin. 1, că discriminarea pe bază de, printre altele, orientare sexuală, este contrară legii. Prin urmare, cadrul legislativ asigură protecția necesară acestor minorități. A transforma, însă, protecția firească a unor categorii în promovarea lor OBLIGATORIE în școli, adică în PROZELITISM, și a plasa aceste minorități și ideologiile care le hrănesc și chiar le formează într-o poziție de superioritate valorică față de majoritate este inadmisibil. Democrația nu presupune o dictatură a majorității asupra minorității, dar nici, vreodată, vice-versa.

11. În lumina celor de mai sus, solicitarea celor 13 Culte religioase privind recunoașterea statutului RELIGIEI de materie eligibilă pentru examenul național de bacalaureat este perfect legitimată în temeiul PLURALISMULUI EDUCAȚIONAL izvorât din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întrucât existența acestei opțiuni educaționale nu afectează convingerile elevului, ci reprezintă o oportunitate furnizată sistemic de curricula educațională, evitându-se orice demers care ar viza o potențială îndoctrinare în cursul desfășurării procesului educațional.

Subliniem aici că, unde Proiectul are grijă să afirme în mod repetat interdicția prozelitismului religios, el pune „diversitatea” în vârful ierarhiei de „valori” și obligă cadrele didactice s-o promoveze, deși, în lipsa unor temeuri științifice ori de tradiție spirituală, intelectuală și civilizațională, și puternic împinsă de la spate de diverse organizații, ea poate fi limpede văzută ca o doctrină politică, în sens larg. Altfel spus, obligația impusă profesorilor și educatorilor de promovare, chiar și cu încălcarea libertății lor de conștiință, a „diversității” și „ideologiei de gen” intră în coliziune directă cu interdicția promovării convingerilor politice în rândul elevilor.

III. ARGUMENTUL CULTURAL – AXIOLOGIC

Promovarea „diversității” de către minorități cu apetit majoritar. Lărgirea spațiului public și reducerea spațiului privat

12. Dincolo de argumentele de ordin juridic, se impun a fi inventariate și câteva argumente de ordin cultural – axiologic pentru a evita capcanele ideologice ale „diversității”, astfel cum e definită de art.2 alin. 1 lit. b din Proiect, în contextul în care asistăm la conturarea a două tendințe periculoase:

- a) Trăsături personale, care până acum erau considerate strict private (preferințele sexuale), sunt în tot mai mare măsură exportate agresiv în spațiul public, dându-se adevărate bătălii ideologice și culturale pentru a fi acceptate acolo și canonizate ca importante pentru definiția publică a persoanei;
- b) Ideologiile corectitudinii politice pretind tot mai mult ca statul să intervină în zone care, până de curând, erau apanajul exclusiv al spațiului privat (relațiile dintre soți, dintre părinți și copii, elevi și profesori).³

³ Horia-Roman Patapievic, *Omul recent*, ediția a V-a, Editura Humanitas, București, 2008, pag.367

13. Tendințele ideologice exprimate în Proiectul Legii învățământului preuniversitar reflectă o intenție de modificare a identității umane primare, pornind de la vârstele cele mai fragede, printr-o ingerință tot mai masivă a spațiului public asupra spațiului privat, a unor ideologii noi, a căror valabilitate și valoare nu a suportat testul timpului, și a căror nocivitate este deja vizibilă, asupra tradițiilor spirituale, intelectuale și științifice pe care s-a clădit, timp de secole, o civilizație.

Inutil, poate, de menționat, că, dacă această „ideologie de gen” ar fi fost rezultatul unei dezvoltări sănătoase, naturale, organice, nu ar fi fost nevoie să fie impusă atât de agresiv asupra societății, inclusiv, acum, prin împingerea ei forțată pe porțile școlilor românești. Asistăm, deci, la un atentat al „ideologiei de gen” asupra identității copiilor noștri printr-o acțiune de veritabilă îndoctrinare, inițiată și susținută de ideologiile corectitudinii politice, care încurajează pierderea de substanță la nivelul persoanei, dublată de o diminuare a suveranității personale.

În condițiile date, „reforma” cu care se mândrește acest Proiect constă, în realitate, într-o „Revoluție Culturală” de felul celor care s-au mai abătut asupra omului, cu rezultate cumplite, și în trecut.

ÎN CONCLUZIE

Oficiul Creștin pentru Drepturi și Libertăți, alături de coaliția formată, afirmă că:

- i. **Art. 2 alin. 1 lit. b coroborat cu art. 224 lit. e din Proiectul Legii învățământului preuniversitar încalcă art. 29 din Constituția României;**
- ii. **Art. 2 alin. 1 lit. b coroborat cu art. 224 lit. e din Proiectul Legii învățământului preuniversitar încalcă art. 9 CEDO coroborat cu art. 2 din Protocolul nr. 1 CEDO;**
- iii. **Art. 2 alin.1 lit. b coroborat cu art. 224 lit. e din Proiectul Legii învățământului preuniversitar promovează semantica subversivă a diversității ca formă directă de îndoctrinare a elevilor români cu ideologia identității de gen prin intermediul ideologiei egalității de gen.**

Cu susținerea din partea unui număr de 856 de cadre didactice, peste 11.000 mii de cetățeni preocupați de sistemul educațional din România, precum și a 154 de organizații ale societății civile din țară și din străinătate, respectiv:

NR. CRT.	DENUMIRE
1.	Oficiul Creștin pentru Drepturi și Libertăți (inițiator)
2.	Asociația Alianța Părinților
3.	Asociația Alianța Familiilor din România
4.	Asociația Împreună la Școală
5.	Asociația Ajută Mama și Copilul
6.	Asociația Învăță pentru viață
7.	Asociația Medicilor Creștini din România - A.M.C.R.
8.	Asociația Respect Școala
9.	Asociația Alo Tata
10.	Asociația Juriștilor pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților

11.	Asociația Împreună pentru Familie
12.	Asociația pentru Capacitarea Abilităților Speciale
13.	Asociația Down Art Therapy
14.	Asociația CUIB
15.	Asociația Bărbaților Creștini
16.	Asociația Profesorilor de Religie
17.	Asociația Profesorilor de Religie „Sf. Parashiva” Bacău
18.	Asociația Veterinară Creștină
19.	Asociația Academia de Zâmbete
20.	Asociația Dor de dor
21.	Asociația Antiphia
22.	Asociația A.P.A.
23.	Asociația Arise for Christ
24.	Asociația Atelierul de Joacă
25.	Asociația Club RPC
26.	Asociația Bucuria Copiilor
27.	Asociația Campionii Celești
28.	Asociația Caritas Eparhial Oradea
29.	Asociația Casa Rafa
30.	Asociația Cultural Filantropică Ion T. Sion
31.	Asociația Culturală "Sfântul Mitropolit Dosoftei"
32.	Asociația Culturală Studia Piatra Neamț
33.	Asociația Darului Sunetului
34.	Asociația de Volei Alexandri
35.	Asociația Din Mâna Lui
36.	Asociația Ecclesia Nădlac
37.	Asociația Eclesia Cluj-Napoca
38.	FNFAR - Federația Națională a Formatorilor Auto din România
39.	Asociația Centrul de Educație Creștină și Cultură Contemporană Areopagus
40.	Asociația „Sfântul Acoperământ al Maicii Domnului” Satu Mare
41.	Asociația Creștină Apostolică Betezda
42.	Asociația Epafra
43.	Asociația Familia Nostra
44.	Asociația Familia și Viața Roman Neamț România
45.	Asociația Centrul Creștin Deo Gloria Timișoara
46.	Asociația Centrul Creștin 2007 - Biserica Creștină Râul Vieții
47.	Asociația Centrul Creștin Dunamis
48.	Asociația Centrul Creștin Vertical Timisoara
49.	Asociația Civică Dreptate-Filiala Prahova
50.	Asociația Comunitatea Creștină Evanghelică Harul Zalău
51.	Asociația Copiii Inimii Neprihănite a Mariei
52.	Asociația Bol Yaşam Merkezi - Centrul Viață din Belșug
53.	Asociația Creștină Biruitori prin Credință
54.	Asociația Creștină for Help
55.	Asociația Cursul Alpha Romania

56.	Asociația Creștină Harul Moldova Veche
57.	Asociația Besaleel
58.	Asociația Femeilor Creștin-Ortodoxe (AFCO) - filiala Brăila
59.	Asociația Fight for Freedom International
60.	Asociația GECCM
61.	Asociația GLO Bucovina
62.	Asociația Heidi
63.	Asociația Antiohia
64.	Asociația HelpMuzic-ART Romania
65.	Asociația "Cuvânt și faptă"
66.	Asociația Împreună pentru bine
67.	Asociația Împreună pentru viitor Mircea Vodă Călărași
68.	Asociația Impact pentru Comunitate
69.	Asociația Inimi Noi
70.	Asociația Inimi deschise spre mânuțe întinse
71.	Asociația Radiant Timișoara
72.	Asociația Creștină Alfa Crescens
73.	Asociația LifeCall
74.	Asociația Natanael Suceava
75.	Asociația Nihil Sine Deo - Timișoara
76.	Asociația Neamunit România
77.	Asociația Creștină Rhema Inocenta
78.	Asociația Normalitate Integritate si Caritate
79.	Asociația Oamenii Cetății
80.	Asociația Biserica Creștină Speranța Vieții Gruiu
81.	Asociația Omis
82.	Asociația pentru copii și bătrâni Sfântul Hristofor
83.	Asociația Centrul Creștin Sfântul Andrei Suceava
84.	Asociația pentru Cultură si Sport Arboroasa
85.	Asociația pentru Mame și Copii Defavorizați
86.	Asociația Podium Kovaszna
87.	Asociația ProDEUS
88.	Asociația Poienița Crucii Poienari
89.	Asociația Pro Vita Craiova
90.	Asociația Prorelogo
91.	Asociația Radio Vocea Evangheliei Timisoara
92.	Asociația Religioasă Biserica Credinței din Satu Mare
93.	Asociația Religioasă Centrul Creștin Timisoara
94.	Asociația Religioasă Erdélyi Hit Gyülekezete
95.	Asociația Religioasă Sfânta Treime Florești
96.	Asociația Religioasă Creștină Neemia Brateiu
97.	Asociația Renașterea Familiei
98.	Asociația Sion 24
99.	Asociația Societatea Femeilor Ortodoxe Caransebeș
100.	Asociația Societatea Națională a Femeilor Ortodoxe Române din Arhiepiscopia

	Buzăului și Vrancei
101.	Asociația Socioculturala Sam'S Friends
102.	Asociația Somebody Cares
103.	Asociația SOS " Sprijin-Ocrotire-Speranță"
104.	Asociația Speranță și Lumină
105.	Asociația Sportivă și de Agrement - Afară din Casă
106.	Asociația Adunarea Baptistă Independentă Beius
107.	Asociația Strop de Dragoste
108.	Asociația Temeș Corneliu
109.	Asociația Teofilos
110.	Asociația Timon Iași
111.	Asociația Tradiția Românească
112.	Asociația Umanitară Ajutor pentru viață
113.	Asociația Umanitate pentru toți
114.	Asociația Valoarea Vieții
115.	Asociația Valoarea Familiei
116.	Asociația WorldTeach
117.	Asociația Pro Credință Lupeni
118.	Fundația Agathos
119.	Fundația Andrei Provita
120.	Fundația Creștină Evanghelică Harul
121.	Fundația de Caritate Paideusis
122.	Fundația Estera Timișoara
123.	Fundația Est Europa
124.	Fundația Humanitas Pro Deo Reșița
125.	Fundația Lampadarul de Aur
126.	Fundația Misiunea Internațională România
127.	Fundația Missio Link International
128.	Fundația New Life
129.	Fundația Peniel
130.	Fundația Petras
131.	Fundația ProMission
132.	Fundația Star of Hope România
133.	Fundația Tabăra Creștină Brădățel
134.	Fundația Teen Challenge Timișoara
135.	Fundația Umanitară "Râul Vieții"
136.	Fundația Umanitară Beraca
137.	Fundația Umanitara TRUST
138.	Fundația Umanitară Chosen
139.	Fundația Umanitară Efata
140.	Liceul Teologic Baptist Resita
141.	Liceul Creștin Logos Bistrița
142.	Liceul Teologic Elim
143.	Liceul Teologic Penticostal Arad
144.	Liceul Teologic Penticostal Logos Timișoara

145.	Liceul Teologic Penticostal Emanuel
146.	Liceul Teoretic Sanitar Bistrița
147.	Școala Postliceală Sanitară Piatra-Neamț
148.	Colegiul Richard Wurmbrand Iași
149.	Institutul Teologic Baptist București
150.	Partidul Uniunea Creștin Democrată din România
151.	Help to Life România - Ungaria
152.	Sport across Ireland
153.	CESRP - Comunitatea de Elevi și Studenți Români din Portugalia
154.	Ziarul Tribuna Românească - Chicago

OFICIUL CREȘTIN PENTRU DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI